Philelphus, Franciscus : [Epistolae] Epistolare
[Basel: Johannes Amerbach], [ca. 1492] Seite 440

cõplector: ut uix mihi suauius quicq̃ sit: q̃ de te laudibusq̃ tuis die noctuq̃ & audire & loqui. Habeo aũt tibi gratias: qđ mihi i amore rñdeas: neq̃ te unici hoc tãto mutuæ charitatis munere patiare. Reliquũ ẽ: ut quãdoqdẽ corã nobis inter nos min⁹ licet familiaris cõferre sermões: hos nostræ nobis litteræ quotidie repræsentẽt. Vale cũ uniuersa familia. Meq̃ ama ut facis. Ex Mediolano pridie nonas nouẽbres M.cccc.Lvij.

Frãciscus Philel. Gregorio arrigo iuriscõsulto sal.

f Acit uet⁹ ac sũma amicitia illa nostra: q̃ ab usq̃ ꝓpe adolescẽtia cõiunctissime olim uixim⁹: ut existimẽ te oia mea cã facturũ. Audiui Ioannẽ Petrũ lucẽsem quo auditore primũ cũ Florẽtiæ oratoriã philosophiãq̃ docerẽ: deinde amicissimo semp: ul' absente sũ usus: ꝓxima æstate diem obijsse: id qđ certe ut debui: tuli molestissime. Cupio fieri ex te certior: & quos libros reliquerit: & q̃ cõditione hoc ẽ uænalesne sint. Emerẽ eñ: aut ois: aut plærosq̃ præ tim græcos: siqui scilicet digni sunt lectione nostra. Faciet si me amas: ut hãc rẽ & q̃primũ & q̃diligẽtissime intelligã: hoc erit mihi tã gratũ: q̃ qđ maxime. Ornatissimũ eqtẽ auratũ Petrũ nucetanũ noie meo salute plurima ipartias: uelim. Vale ex Mediolano. xij. Kal'. decẽbres. M.cccc.lvij.

Francisci Philelfi Epistolarum Liber decimusquartus.

Franciscus Philelfus Lodouico gonçagæ Mantuæ marchioni salutem plu. dicit.

d Vod oẽs te uiri docti ijdẽq̃ sapiẽtes & obseruent: & uenerent': quid ẽ: qđ mirari quẽ q̃ oporteat: cũ & unus ipse sis: qui reliquos ois Italiæ principes doctrina atq̃ eloquẽtia antecellas: & te in cunctos munificẽtissimũ præstes: q in illorũ se genere reponi uoluerũt: q urbani sunt doctiq̃ nominati. Itaq̃ habeo tibi gratias non uulgaris: qđ tuo me locupletissimo testimonio talem ostendas: quẽ hoies dignũ existimẽt dilectione beneficen